

Вечірній дзвін

Яків Щоголів

(З Козлова)

Вечірній дзвін, вечірній дзвін!
Багато дум наведе він.
Про рідний край, де я розцвів,
І щастя знав і де любив,
І як, прощавшись з ним, один
В останній раз там слухав дзвін!

Як марево, весна моя
Пройшла; її не бачу я!
І скільки вже нема в живих
Тоді веселих молодих!
Вони спочили, як один;
Не чутен їм вечірній дзвін!

Засну і я в землі сирій!
І по долині не моїй
За вітром пісні прогусті:
Там інший лірник буде йти,
І вже не я, а стане він
Співати там вечірній дзвін!

1881